

tror, at der gennem disse Jordlove er givet dem Jord, som paa nogen Maade kan garantere dem et selvstændigt Hjem. Det er der nemlig ikke. Der er ikke nogen Mulighed for, at disse unge Mennesker skal kunne leve, og leve godt, paa disse Brug, medmindre de selv har en god Pengepung, naar de begynder. Det vil være et meget, meget enkelt Tilfælde, det maa være en meget energisk ung Mand, som ved egen Energi skal arbejde sig frem paa et saadant Brug. Disse Forhold tror jeg, det foreliggende Forslag i nogen Grad vil raade Bod paa, idet disse Brug jo bliver billigere og har den store Fordel for dem, man overtog efter de andre Love, at man ved, hvilke fremtidige Udgifter man kommer til at sidde for, hvilket man ikke ved, naar man tager Jord efter de andre Jordlove.

Vi har jo i Rigsdagen i den sidste Tid hørt megen Tale om, hvorledes de nye Jordlove er blevet praktiseret ude i Livet. Vi har hørt, hvorledes en samlet Koloni af Nybyggere er gaaet til Landbrugsministeren og har søgt om et Laan for at kunne komme fremad, idet de var kørt paa Grund — jeg sigter til Nybyggerne paa Egholm. Jeg blev meget forbavset, da jeg hørte dette, og jeg har tilladt mig nærmere at undersøge dette Forhold for at danne mig et virkelig begrundet Skøn over, hvor galt eller hvor godt det laa. Jeg maa sige, at det Resultat, jeg er kommet til, er meget trist, thi jeg ser ikke rettere, end at alle de mange Mennesker, som ved Hjælp af disse Jordlove har faaet egne Hjem, er kommet fra Dynen i Halmen. De har troet, at de skulde gaa ind til en Herlighed, og opdager nu pludselig, at de sidder uden nogen som helst Mulighed for at kunne klare sig i Fremtiden. Og det er ikke et enkelt Tilfælde, men det er næsten dem alle. Hvad er da Grunden til dette? Grunden er, at disse Mennesker har troet paa det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen's vise Raad. De har troet paa det ærede Medlem som noget af en Guddom; hvad det ærede Medlem sagde, maatte være rigtigt. De har stolet paa den Mands Erfaringer. Det har vist sig, at den Mands Erfaringer var gale. Det har vist sig, at disse Mennesker er gaaet ind til disse Brug med meget for lille Kapital, og det har vist sig, at den Kapital, de havde, har de maattet anvende til de Bygninger, der er opførte, foruden det Statslaan, der er givet til deres Opførelse. Da de saa var færdige og skulde drive deres lille Brug,

manglede de Midler til at anskaffe den fornødne Besætning, og det havde mange af dem hørt gjorde ikke noget, for det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen havde fortalt, at man kunde begynde ganske smaat og senere arbejde sig frem, en Mening, som jo er saa fejl, ja bundfalsk, som en Mening overhovedet kan være. Saa tager man, som jeg mange Gange har gjort det ærede Medlem opmærksom paa, ethvert Grundlag for Eksistens paa et saadant Brug bort. Kan man ikke begynde under Højkonjunktur, med fuld Besætning, fuld Produktionsmulighed, saa er der overhovedet ingen Muligheder til Stede for at kunne eksistere paa et saadant Brug. Disse Mennesker er gaaet ind til disse Brug og har faaet opført Bygninger, som er overordentlig komfortable og elegant indrettede, nydelige Bygninger, ligefrem smukke nogle af dem, men de har næsten ingen Besætning og har derfor ingen Indtægt af disse Brug og kan derfor ikke svare nogen som helst Udgifter paa disse Brug. Forholdene deroppe er efter min Mening af den Art, at man maa sige, at de Mennesker, som har forvaltet Jordlovene, og særlig Formanden for Statens Jordlovsudvalg, har paadraget sig et overordentlig stort Ansvar overfor disse Mænd, men desforuden et meget stort Ansvar overfor Staten. Thi jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, som jeg ser er til Stede her i Salen: Hvad vil han stille op med disse Huse, naar de stakkels Mennesker, der sidder der, ikke kan leve der og maa gaa? Tror det ærede Medlem, at der virkelig findes Mennesker i Danmark, som vil gaa ind til disse Brug paa de samme Betingelser, som de nuværende Indehavere, og overtage den Gæld, der hviler paa disse Brug? Jeg tror det ikke. Det ærede Medlem smiler; det gør disse Mennesker ikke. De græder, og ikke uden Grund. Thi det er meget alvorligt at blive lokket ind i en Affære, hvor man i Løbet af et Aar sætter alle de Spareskillinger over Styr, som man i Løbet af mange Aar Skilling paa Skilling har lagt sammen. Det er meget sørgeligt, at disse Mennesker ved det ærede Medlems Raad er lokkede ind i Foretagender, som har vist sig ganske haabløse.

Det ærede Medlem har, efter hvad der blev fortalt mig oppe paa Kolonien, stillet disse Mennesker i Udsigt, at de kunde faa et billigt Laan, saaledes at de kunde komme fremad paa ny. Mig bekendt har det ærede Medlem i Fjor i Statens Jordlovsudvalg slaaet til Lyd for ikke at give noget Tilskud til disse Nybyggere.